رد مذاکره با آمریکا دلیل؟ داده ۱۱۲، ستانده ۰!

ابراهیم کارخانه‌ای

در یادداشت ذیل تصویری از حجم داده‌ها و امتیازهای سخاوتمندانهٔ در توافق برجام- که در ابعاد مختلف علمی و فنی، نظارت و بازرسی، سیاسی و اقتصادی در بیش از یک‌صد بند احصاء شده است- در معرض قضاوت تاریخی ملت هوشیار و بیدار ایران قرار می‌گیرد تا مشخص شود که حتی سقف این حجم از داده‌ها در برجام نیز نتوانست جلوی زیاده‌خواهی آمریکا و غرب را بگیرد. آمریکا نه اینکه تحریم‌ها را لغو نکرد، بلکه با خروج هدفمند از توافق و تداوم فریبکاری اروپا در اجرای تعهدات، شروط جدیدی در ۱۲ بند برای بقای برجام مطرح کرد که پذیرفتن آن‌ها موافقت با هموار شدن راه برای براندازی جمهوری اسلامی ایران و تحقق هدف نهائی آن‌ها بود. ازجملهٔ این شروط، توقف فعالیت‌های موشکی و منطقه‌ای و دائمی نمودن سقف محدودیت‌های زمانی هسته‌ای در حد حیات نباتی و... بود که اخیرا ترامپ در یادداشتی تهدیدآمیز آنها را تشدید و به‌روزرسانی نموده است!

اینک با هدف تبیین فرمایشات مقام معظم رهبری در دیدار با جمعی از فرماندهان و کارکنان نیروی هوائی در ۱۹ بهمن‌ماه ۱۴۰۳ مبنی بر رد مذاکره با ذکر دلیل و با استناد به مفاد توافق‌نامهٔ برجام منتشرشده از سوی وزارت امور خارجه، به اهم داده‌ها و امتیازهای جمهوری اسلامی ایران، در ۱۱۲ بند به‌صورت فهرست‌وار اشاره می‌شود تا با بیان عمق فرمایشات رهبری انقلاب، بیش از پیش، مشخص شود که مذاکره مجدد با آمریکا، اقدامی هوشمندانه، عاقلانه و شرافتمندانه نیست:

الف- ممنوعیت‌ها و محدودیت‌ها در غنی‌سازی و ذخایر اورانیوم

۱. محدود نمودن غنی‌سازی اورانیوم به ۶۰۵۰ دستگاه سانتریفیوژ فعال IR-۱ با قدرت جداسازی حدود یکسو در نطنز، (از مجموع حدود ۱۹,۰۰۰ سانتریفیوژ مستقر در نطنز و فردو) به‌مدت ۱۰ سال (بند ۲۷ ضمیمه -۱).

۲. برچیدن حدود ۱۲,۰۰۰ دستگاه سانتریفیوژ IR-۱ در نطنز و فردو همراه با کلیهٔ زیرساخت‌ها و ملزومات مربوطه و انبار کردن آن‌ها تحت نظارت آژانس (بندهای ۲۹ و ۴۱ و ۴۷ و ۴۸ ضمیمه -۱).

۳. برچیدن حدود ۱۰۰۰ دستگاه سانتریفیوژ پیشرفته IR-۲m با قدرت‌های جداسازی حدود ۳,۵ سو در نطنز، همراه با زیرساخت‌ها و ملزومات مربوطه و انبار کردن آن تحت نظارت آژانس (بندهای ۲۹ و ۳۳ ضمیمه -۱).

۴. ممنوعیت چرخش و بدون کار نگه‌داشتن ۴ زنجیرهٔ فعال سانتریفیوژ (۶۹۶ ماشین) مستقر در فردو (بند ۲-۴۶ ضمیمه -۱).

۵. برچیدن زنجیرهٔ ۱۶۴تایی سانتریفیوژهای پیشرفتهٔ IR-۴ با قدرت جداکنندگی ۶,۵ سو در نطنز، همراه با زیرساخت‌ها و ملزومات مربوطه و انبار کردن آن‌ها تحت نظر آژانس (بند ۳۴ ضمیمه -۱).

۶. ممنوعیت غنی‌سازی بیش از ۳,۶۷ درصد به‌مدت ۱۵ سال (بند ۲۸ ضمیمه ۱).

۷. کاهش ۹۷درصدی ذخیرهٔ اورانیوم غنی‌شده UF۶ از حدود ۱۰ تن به ۳۰۰ کیلوگرم و فروش مازاد آن در بازارهای بین‌المللی در ازای تحویل اورانیوم طبیعی (بندهای ۷ متن برجام و ۵۷ ضمیمه -۱).

۸. ممنوعیت نگهداری بیش از ۳۰۰ کیلوگرم اورانیوم غنی‌شدهٔ ۳,۶۷ به‌صورت UF۶ یا در سایر اشکال شیمیایی به‌مدت ۱۵ سال (بندهای ۵۶ و ۵۷ ضمیمه -۱).

۹. ممنوعیت تولید و نگهداری اکسید اورانیوم غنی‌شده (U_3O_8) با غنای بین ۵ تا ۲۰ درصد و لزوم تبدیل آن به صفحات سوخت برای رآکتور تحقیقاتی تهران یا معاملهٔ تجاری با خارج یا اینکه به غنای ۳,۶۷ درصد یا کمتر رقیق شود (بند ۵۸ ضمیمه -۱).

۱۰. ممنوعیت تولید اورانیوم غنی‌شدهٔ ۲۰ درصد برای تأمین سوخت موردنیاز رآکتور تحقیقاتی تهران و الزام به تأمین تدریجی آن در محموله‌های ۵کیلوگرمی از خارج از کشور (بند ۶۰ ضمیمه -۱).

۱۱. منع نگهداری ضایعات اورانیوم با غنای ۲۰ درصد، غیرقابل استفاده در ساخت سوخت صفحه‌ای رآکتور تهران و انتقال آن به خارج از کشور (بند ۵۸ ضمیمه -۱).

۱۲. انتقال سوخت مصرف‌شدهٔ تمامی رآکتورهای قدرت و تحقیقاتی در حال و آینده برای نگهداری یا فرآیندهای بعدی به خارج از کشور (بندهای ۱۱ متن برجام و ۱۷ ضمیمه -۱).

۱۳. محدود شدن تمام آزمایش‌های مرتبط با غنی‌سازی اورانیوم و تحقیق و توسعه تنها در تأسیسات نطنز، تحت نظارت آژانس به‌مدت ۱۵ سال (بندهای ۴۰ و ۷۲ ضمیمه -۱).

۱۴. ایجاد محدودیت مکانی در استقرار ماشین‌های سانتریفیوژ و زیرساخت‌های مرتبط در تأسیسات هسته‌ای نطنز به‌مدت ۱۵ سال (بند ۴۱ ضمیمه -۱).

۱۵. الزام ۱۰ساله به مخلوط نمودن گاز محصول و پسماند حاصل از زنجیره‌های IR-۸ و IR-۶ با استفاده از لوله‌های جوشکاری‌شده، به‌گونه‌ای که با تأیید آژانس، امکان برداشت محصول اورانیوم غنی‌شده و رقیق‌شده را میسر نسازد (بند ۳۹ ضمیمه -۱).

۱۶. ممنوعیت تولید، جست‌وجو، یا دستیابی به پلوتونیوم جداشده، اورانیوم با غنای بالا (بیش از ۲۰ درصد اورانیوم ۲۳۵) یا اورانیوم ۲۳۳ یا نپتونیوم ۲۳۷ به‌مدت ۱۵ سال (بند ۲۵ ضمیمه -۱).

۱۷. ممنوعیت تولید یا دستیابی به فلز پلوتونیوم یا اورانیوم یا آلیاژ آن‌ها یا تحقیق و توسعه درخصوص متالوژی، قالب‌گیری و فرم‌دهی یا ماشین‌کاری آن‌ها به‌مدت ۱۵ سال (بند ۲۴ ضمیمه -۱).

۱۸. محدودسازی کارخانهٔ تولید سوخت (FMP) به تولید مجتمع‌های سوخت، فقط برای رآکتورهای آب سبک و رآکتور بازطراحی‌شدهٔ آب سنگین اراک (بند ۱۳ ضمیمه -۱).

۱۹. تکمیل، احداث، یا دسترسی به سلول‌های داغ یا خرید تجهیزات با تأیید کمیسیون مشترک به‌مدت ۱۵ سال (بند ۲۱ ضمیمه -۱).

۲۰. ممنوعیت صادرات مواد هسته‌ای و هرگونه فنّاوری و تجهیزات غنی‌سازی یا مرتبط با غنی‌سازی، شامل تحقیق و توسعه به هر کشور یا به هر نهاد خارجی دیگر، با موافقت کمیسیون مشترک، به‌مدت ۱۵ سال (بند ۷۳ ضمیمه -۱).

۲۱. ارائهٔ برنامهٔ بلندمدت غنی‌سازی و تحقیق و توسعهٔ ۱۵ساله به‌جای برنامهٔ معمول ۱۰ساله، همزمان با انتشار اظهاریهٔ اولیهٔ پروتکل الحاقی (بندهای ۵ برجام و ۵۲ ضمیمه -۱).

۲۲. ممنوعیت در ساخت رآکتورهای تحقیقاتی و تولید برق به‌استثنای استفاده از سیستم خنک‌کنندهٔ آب سبک (بند ۱۶ ضمیمه -۱).

۲۳. ممنوعیت احداث تأسیسات تبدیل صفحات سوخت یا ضایعات آن‌ها به هگزافلوراید اورانیوم (UF۶) به‌مدت ۱۵ سال (بند ۵۸ ضمیمه -۱).

۲۴. ممنوعیت مادام‌العمر احداث یا تأمین تأسیساتی که قادر به جداسازی پلوتونیوم، اورانیوم و نپتونیوم از سوخت‌های مصرف‌شده یا نمونه‌های شکافت‌پذیر باشد، جز در مصارف پزشکی و صنعتی صلح‌آمیز (بند ۲۰ ضمیمه -۱).

ب- محدودیت در تحقیق و توسعه و ساخت‌وساز سانتریفیوژها

۲۵. محدودیت تحقیق و توسعه صرفاً بر روی سانتریفیوژهای IR-۴، IR-۵، IR-۶ و IR-۸ به‌مدت ۱۰ سال، علی‌رغم پیشرفت‌های سریع علمی و استفادهٔ کشورهای پیشرفته از نسل‌های نوین سانتریفیوژها با قدرت جداسازی ۸۰ الی ۳۰۰ سو (بندهای ۳ متن برجام و ۳۲ ضمیمه -۱).

۲۶. محدود شدن تحقیق و توسعه صرفاً به تأسیسات هسته‌ای نطنز، به‌مدت ۱۵ سال (بند ۷۲ ضمیمه -۱).

۲۷. ممنوعیت هر نوع فعالیت تحقیق و توسعه بر روی مواد شکاف‌پذیر در فردو به‌مدت ۱۵ سال (بند ۴۵ ضمیمه -۱).

۲۸. ممنوعیت ورود حاصل تحقیق و توسعهٔ غنی‌سازی به چرخهٔ تولید به‌مدت ۱۰ سال (بندهای ۳۵ الی ۳۸ و ۶۳ ضمیمه -۱).

۲۹. انجام آزمایش‌هایبر روی تک‌ماشین‌های IR-۴ و زنجیرهٔ ده‌تایی آن به‌مدت ۱۰ سال (بند ۳۵ ضمیمه -۱).

۳۰. انجام آزمایش‌ها بر روی تک‌ماشین IR-۵ به‌مدت ۱۰ سال (بند ۳۶ ضمیمه -۱).

۳۱. محدودیت تحقیق و توسعه صرفاً بر روی ماشین‌های IR-۶ در قالب زنجیره‌های تا ۳۰تایی از ۱,۵ سال مانده به سال دهم (بندهای ۳ و ۳۷ ضمیمه -۱).

۳۲. محدودیت تحقیق و توسعه صرفاً بر روی ماشین‌های IR-۸ در قالب زنجیره‌های تا ۳۰تایی از ۱,۵ سال مانده به سال دهم (بندهای ۳ برجام و ۳۸ ضمیمه -۱).

۳۳. محدودیت در تولید سانتریفیوژهای پیشرفتهٔ IR-۸ و IR-۶ به تعداد سالیانه تنها ۲۰۰ دستگاه از هر نوع در پایان سال هشتم (بدون روتور) و از سال دهم به‌بعد تولید ماشین‌های سانتریفیوژ کامل به همین تعداد در سال (بند ۶۳ ضمیمه -۱).

۳۴. محدودیت (مادام‌العمر) بازفرآوری سوخت مصرف‌شده و تحقیق و توسعهٔ بازفرآوری به‌مدت ۱۵ سال و بدون قصد ادامهٔ آن (بند ۱۸ ضمیمه -۱).

۳۵. ممنوعیت استفاده از سایر روش‌های پیشرفتهٔ جداسازی ایزوتوپی اورانیوم (به‌جز گازی) ازقبیل لیزری، الکترومغناطیسی و... در فعالیت‌های تولید و تحقیق و توسعه، تحت راستی‌آزمایی آژانس به‌مدت ۱۰ سال، علی‌رغم پیشرفت‌های سریع در حوزهٔ علم و فنّاوری (بند ۸۱ ضمیمه -۱).

۳۶. ممنوعیت تحقیق و توسعه بر روی سانتریفیوژهای پیشرفته با قدرت جداسازی بیش از IR-۸ که حداکثر ۲۴ سو قدرت جداکنندگی دارد (بند ۳۲ ضمیمه -۱).

۳۷. محدودیت در نگهداری و انبار کردن سانتریفیوژهای IR-۸ تولیدشده در نطنز بر روی زمین، و تحت نظارت آژانس (بند ۶۳ ضمیمه -۱).

۳۸. محدودیت در نصب سانتریفیوژها و زیرساخت‌های مربوط به غنی‌سازی و تحقیق و توسعه به‌مدت ۱۵ سال (بند ۳۱ ضمیمه -۱).

۳۹. ممنوعیت در جایگزینی سانتریفیوژهای فعال IR-۱ با سانتریفیوژهای پیشرفته به‌مدت ۱۰ سال (بند ۲۷ ضمیمه -۱).

۴۰. ممنوعیت تعویض سانتریفیوژهای صدمه‌دیده یا خراب‌شده با سانتریفیوژهای مشابه، جز با تأیید آژانس به‌مدت ۱۰ سال (بند ۳۰ ضمیمه ۱).

۴۱. محدودیت زمانی در تکمیل تحقیقات بر روی ماشین‌های سانتریفیوژهای IR-۴ و IR-۲m با استفاده از زنجیرهٔ ۱۶۴تایی، حداکثر تا تاریخ ۳۰نوامبر۲۰۱۵، یا تاریخ روز شروع برجام ۲۶ دی‌ماه ۱۳۹۴ و برچیدن آن‌ها (بندهای ۳۳ و ۳۴ ضمیمه -۱).

۴۲. اخذ مصوبه از کمیسیون مشترک جهت تحقیق و توسعه روی سانتریفیوژهای نسل جدید از طریق مدل‌سازی کامپیوتری و شبیه‌سازی در مرحلهٔ نمونه‌سازی برای تست مکانیکی به‌مدت ۱۰ سال (بند ۴۳ ضمیمه -۱).

۴۳. محدودیت در تست غنی‌سازی و مکانیکی سانتریفیوژها تنها در نطنز و مرکز تحقیقات تهران به‌مدت ۱۵ سال (بند ۴۰ ضمیمه -۱).

۴۴. امکان جایگزینی سانتریفیوژهای خراب‌شدهٔ مربوط به جداسازی ایزوتوپ‌های پایدار با چهار زنجیرهٔ ساکن و بدون چرخش در فردو که موجب کاهش ۴ زنجیرهٔ سانتریفیوژهای مستقر در فردو می‌شود (بند ۴۹ ضمیمه -۱).

۴۵. محدودیت تست مکانیکی بر روی دو ماشین از هر نوع فقط بر روی سانتریفیوژهای IR-۴، IR-۵، IR-۶، IR-۷ و IR-۸ (بند ۳۲ ضمیمه -۱).

۴۶. ایجاد محدودیت زمانی در فراهم نمودن زیرساخت‌های ضروری برای نصب سانتریفیوژهای کلیدی IR-۸ از سال دهم به‌بعد (بند ۵۳ ضمیمه -۱).

۴۷. محدودیت در تحقیق و توسعه بر روی سوخت پایه‌فلز برای رآکتور تحقیقاتی تهران و لزوم تصویب آن در کمیسیون مشترک به‌مدت ۱۰ تا ۱۵ سال (بند ۲۶ ضمیمه -۱).

ج- محدودیت در تأسیسات هسته‌ای فردو و رآکتور آب سنگین اراک

۴۸. تبدیل دژ مستحکم تأسیسات هسته‌ای فردو به یک آزمایشگاه عادی تحقیقات هسته‌ای (نامرتبط با غنی‌سازی اورانیوم) و فیزیک و فنّاوری که امکان انجام این اقدامات در سطح زمین و در هر فضای تحقیقاتی غیرهسته‌ای میسر است (بند ۴۴ ضمیمه -۱).

۴۹. ممنوعیت غنی‌سازی و نگهداری هر نوع مواد شکافت‌پذیر در فردو به‌مدت ۱۵ سال، درحالی‌که هدف اصلی از احداث این تأسیسات عظیم به عمق ۱۳۰ متر زیرزمین، فراهم نمودن امکان فعالیت غنی‌سازی غیرقابل نفوذ و تخریب از سوی دشمن بوده است (بند ۴۵ ضمیمه -۱).

۵۰. حذف دوسوم سانتریفیوژهای مستقر در فردو همراه با برچیدن کامل زیرساخت‌های مربوطه و کاهش آن‌ها از ۱۶ زنجیره به ۶ زنجیره شامل ۱۰۴۴ دستگاه (بندهای ۴۶ و ۴۷ و ۴۸ ضمیمه -۱).

۵۱. اختصاص ۲ زنجیرهٔ سانتریفیوژ قادر به کار در فردو (۳۴۸ دستگاه) برای جداسازی ایزوتوپ‌های پایدار به‌مدت ۱۵ سال، علی‌رغم آنکه این اقدام در هر فضای آزمایشگاهی خارج از فردو نیز امکان‌پذیر است (بندهای ۱-۴۶ و ۵۰ ضمیمه -۱).

۵۲. در وضعیت بدون چرخش و بدون کار نگه‌داشتن ۴ زنجیرهٔ سانتریفیوژ (۶۹۶ دستگاه) مستقر در فردو به‌مدت ۱۵ سال (بند ۲-۴۶ ضمیمه -۱).

۵۳. ایجاد محدودیت نامتعارف حتی در نحوهٔ استفاده از سکوهای سانتریفیوژ مستقر در فردو (بند ۴۸ ضمیمه -۱).

۵۴. بازطراحی و بازساخت رآکتور بومی آب سنگین اراک نسبت به طراحی اولیه و خروج کالندریای (قلب) آن علی‌رغم بیش از ۸۶ درصد پیشرفت فنی و مهندسی و موکول شدن اتمام آن به زمانی نامشخص در آینده (بندهای ۸ برجام و ۲ و ۳ ضمیمه -۱).

۵۵. غیرقابل استفاده نمودن رآکتور آب سنگین اراک از طریق بتون‌ریزی در تمام منافذ و ورودی‌های محفظهٔ قلب رآکتور و تأیید آن توسط آژانس (بند ۳ ضمیمه -۱).

۵۶. انتقال مادام‌العمر سوخت مصرف‌شدهٔ رآکتور بازطراحی‌شدهٔ اراک به خارج از کشور (بند ۱۱ ضمیمه -۱).

۵۷. تغییر ماهیت رآکتور آب سنگین اراک با تغییر سوخت آن از اورانیوم طبیعی به اورانیوم غنی‌شده (تا ۶۷,۳ درصد) علی‌رغم حفظ مادهٔ آب سنگین که می‌توانست آب سبک هم باشد (بندهای ۸ متن برجام و ۹ ضمیمه -۱).

۵۸. کاهش ۵۰ درصدی قدرت رآکتور آب سنگین اراک از ۴۰ مگاوات به ۲۰ مگاوات (بند ۲ ضمیمه -۱).

۵۹. محدود نمودن کلیهٔ اقدامات بازطراحی رآکتور آب سنگین اراک به تأیید کمیسیون مشترک (بند ۵ ضمیمه -۱).

۶۰. محدودیت در تهیهٔ مجتمع‌های سوخت رآکتور بازطراحی‌شده، برای نخستین بارگذاری از خارج کشور (بندهای ۸ برجام و ۹ ضمیمه -۱).

۶۱. ممنوعیت در ساخت رآکتورهای تحقیقاتی و تولید برق به‌استثنای استفاده از سیستم خنک‌کنندهٔ آب سبک (بند ۱۶ ضمیمه -۱).

۶۲. تأخیر غیرقابل پیش‌بینی در اتمام و بهره‌برداری از نخستین رآکتور بومی و در آستانهٔ تکمیل و راه‌اندازی، و موکول نمودن آن به آینده‌ای نامشخص و مبهم باتوجه به غیرقابل اعتماد بودن طرف مقابل در حفظ اطلاعات، همکاری و انجام تعهدات مربوطه.

۶۳. ممنوعیت ذخیرهٔ آب سنگین مازاد بر نیاز به‌مدت ۱۵ سال و فروش تمامی آب سنگین باقی‌مانده در بازارهای بین‌المللی (بند ۱۴ ضمیمه -۱).

۶۴. موافقت با نظارت آژانس بر آب سنگین ذخیره‌شده و تولیدشده از کارخانهٔ آب سنگین اراک و بازدید از کارخانه حسب درخواست (بند ۱۵ ضمیمه -۱).

۶۵. ارائهٔ پرسش‌نامهٔ اطلاعات طراحی (DIQ) رآکتور آب سنگین اراک به آژانس (بند ۱۲ ضمیمه -۱).

۶۶. منع ۱۵سالهٔ ایران به تکمیل، احداث یا تأمین سلول‌های داغ قادر به انجام آزمایش‌های بعد از تابش‌دهی یا تأمین تجهیزاتی که امکان توسعه و ساخت آن را فراهم کند، به‌جز برای مجتمع رآکتور تحقیقاتی اراک (بند ۲۲ ضمیمه -۱).

۶۷. انجام آزمون‌های غیرمخرب بعد از تابش‌دهی بر روی میله‌های سوخت، نمونه‌های مجتمع سوخت و مواد ساختاری صرفاً در مجتمع رآکتور تحقیقاتی اراک به‌مدت ۱۵ سال (بند ۲۳ ضمیمه -۱).

۶۸. الزام ایران به معاوضهٔ قرص‌های سوخت و مجتمع‌های سوخت طبیعی رآکتور IR-۴۰ اراک با اورانیوم طبیعی یا تبدیل آن به UNH قبل از راه‌اندازی رآکتور مذکور (بند ۱۰ ضمیمه -۱).

د- تشدید نظارت‌ها و بازرسی‌ها در حوزه‌های مختلف

۶۹. اعمال نظارت‌های نامتعارف ۱۰، ۱۵، ۲۰ و ۲۵ساله و نامحدود؛ علی‌رغم آنکه می‌بایست طی دورهٔ زمانی ۸ساله، صلح‌آمیز ماندن برنامه هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران توسط آژانس اعلام شود (بندهای ۶۷، ۶۸، ۶۹، ۷۱ و...).

۷۰. اعمال اقدامات شفاف‌ساز نظارتی بر برنامهٔ هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران به‌مدت ۱۵ سال یا بیشتر با بهره‌گیری از پیشرفته‌ترین فنّاوری‌های نظارتی در تاریخ هسته‌ای جهان که برای نخستین بار در ایران به کار گرفته می‌شود (بند ۱-۶۷ ضمیمه -۱).

۷۱. اجرای پروتکل الحاقی قبل از تصویب در مجلس شورای اسلامی (بندهای ۱۳ متن برجام و ۶۴ ضمیمه -۱).

۷۲. نظارت شدید و حسابرسی بی‌سابقه در تاریخ هسته‌ای جهان از لوله‌های روتور و اتصالات (بیلوز) سانتریفیوژها، از طریق شمارش و کدگذاری و تهیهٔ یک سیاهه در جهت نظارت و کنترل دقیق آژانس بر ورود و خروج قطعات سانتریفیوژ به‌مدت ۲۰ سال (بند ۱- ۸۰ ضمیمه -۱).

۷۳. فراهم نمودن امکان نظارت و راستی‌آزمایی آژانس بی‌سابقه در تاریخ هسته‌ای جهان، از همهٔ مکان‌ها و تجهیزات مرتبط با تولید سانتریفیوژ، شامل ماشین‌های فرم‌دهی سرد، ماشین‌های پیچش الیاف و قالب‌های ساخت روتور و بیلوز اعلام‌شده از سوی ایران (بند ۲- ۸۰ ضمیمه -۱).

۷۴. نظارت و بازرسی بی‌سابقهٔ آژانس بر تمامی دوره‌های پیش‌بینی‌شده در برجام و اقدامات شفاف‌ساز فراپروتکلی که در تاریخ هسته‌ای جهان برای نخستین بار در ایران اتفاق می‌افتد (بندهای ۱۵ متن برجام و ۶۹ و ۷۹ ضمیمه -۱ و...).

۷۵. بازرسی و نظارت مستمر و در صورت درخواست به‌صورت روزانه از فردو، علی‌رغم منع هرگونه فعالیت غنی‌سازی در آن به‌مدت ۱۵ سال (بند ۵۱ ضمیمه -۱).

۷۶. نظارت و حسابرسی بر انتقال کنسانترهٔ سنگ معدن اورانیوم تولیدشده در ایران یا به‌دست‌آمده از هر منبع دیگر به کارخانه UCF اصفهان به‌مدت ۲۵ سال (بندهای ۶۸ و ۶۹ ضمیمه -۱).

۷۷. نظارت آژانس بر همهٔ فعالیت‌های مرتبط با غنی‌سازی و تحقیق و توسعه به‌مدت ۱۵ سال (بند ۷۲ ضمیمه -۱).

۷۸. نظارت مستمر آژانس بر ساخت رآکتور بازطراحی‌شدهٔ اراک و تأیید انطباق آن با طراحی نهائی تأییدشده توسط کمیسیون مشترک (بند ۶ ضمیمه -۱).

۷۹. تأکید بر تأمین کامل درخواست‌های آژانس توسط جمهوری اسلامی ایران (بند ۳ قطع‌نامه ۲۲۳۱).

۸۰. اجرای کامل کد اصلاحی ۱-۳ مبنی بر اعلام هر اقدام تأسیساتی هسته‌ای جدید به آژانس قبل از آغاز اجرای آن (بند ۶۵ ضمیمه -۱).

۸۱. اجازهٔ دسترسی منظم و روزانه حسب درخواست آژانس از ساختمان‌های مرتبط در نطنز، ازجمله همهٔ بخش‌های مؤسسه‌های FEP و PFEP به‌مدت ۱۵ سال (بند ۷۱ ضمیمه -۱).

۸۲. ترتیبات و تسهیلات لازم برای ورود و استقرار طولانی‌مدت بازرسان آژانس در فضای مناسب سایت‌های هسته‌ای و در صورت امکان، در نزدیکی سایت (بند ۲-۶۷ ضمیمه -۱).

۸۳. افزایش غیرعادی تعداد بازرسان آژانس طی ۹ ماه به ۱۳۰ الی ۱۵۰ نفر به‌مدت ۱۵ سال و بیشتر (بند ۳-۶۷ ضمیمه -۱).

۸۴. فراهم نمودن دسترسی‌های لازم برای رفع نگرانی‌های آژانس از طریق اقدامات شفاف‌ساز، اعلام‌نشده در پادمان و پروتکل الحاقی (بند ۷۵ ضمیمه -۱).

۸۵. نظارت آژانس بر اقدامات معین‌شده در نقشهٔ راه، برای روشن نمودن موضوعات باقی‌مانده از گذشته و حال (PMD) در توافق رئیس سازمان انرژی اتمی با دبیرکل آژانس (بند ۶۶ ضمیمه -۱).

هـ- فشارهای جانبی بر پایهٔ اهرم‌های سیاسی و اقتصادی

۸۶. امکان تشدید توطئه‌های مدیریت‌شده در طول دورهٔ ۸سالهٔ انتقال، باتوجه‌به اینکه جمهوری اسلامی ایران کلیهٔ تعهدات خود را قبل از نخستین روز اجرای برجام به‌طور یک‌جا انجام داده و دست خود را خالی نموده است (بندهای ۱۴ و ۱۵ ضمیمه -۵).

۸۷. بازگشت قطع‌نامه‌های شورای امنیت، طی فرآیند پیش‌بینی‌شده، در صورت مسکوت ماندن ۳۰ روزهٔ ادعای هریک از اعضای ۱+۵ در شورای امنیت بر اساس مواد ۳۶ و ۳۷ برجام و مواد ۱۱ و ۱۲ قطع‌نامهٔ ۲۲۳۱ شورای امنیت (مکانیسم ماشه).

۸۸. مستثنا نکردن دسترسی به اماکن نظامی و امنیتی و اسناد و دانشمندان علی‌رغم هشدارهای صریح رهبری و مصوبهٔ مجلس شورای اسلامی و اکتفا کردن به فرآیند ۲۴روزه در دسترسی‌ها (بندهای ۷۴ الی ۷۸ ضمیمه -۱).

۸۹. ایجاد محدودیت در واردات اقلام تسلیحاتی، موشکی و تجهیزات و مواد مرتبط، علی‌رغم غیرهسته‌ای بودن آن‌ها و نیز در موارد مرتبط با انفجارات متعارف و غیرهسته‌ای (پیوست-ب قطع‌نامهٔ ۲۲۳۱ شورای امنیت و بند ۸۲ ضمیمه -۱ برجام).

۹۰. پذیرش کلیهٔ مفاد و اقدامات مندرج در برجام به‌عنوان یک استثنا در تاریخ هسته‌ای جهان و غیرقابل‌تعمیم برای سایر دولت‌ها و رویه‌های شناخته‌شدهٔ بین‌المللی (بندهای «ک» مقدمه و ۲۷ قطع‌نامه ۲۲۳۱).

۹۱. دخالت کشورهای ۱+۵ در جزئی‌ترین مسائل اجرائی برجام و لزوم رفع نگرانی آن‌ها جهت جلوگیری از ارجاع پرونده به شورای امنیت (بندهای ۳۶ و ۳۷ برجام و ۱۱ قطع‌نامهٔ ۲۲۳۱ و ۶-۶ ضمیمه -۴).

۹۲. پذیرفتن تشکیل کمیسیون مشترک متشکل از نمایندگان گروه ۱+۵ و نمایندهٔ عالی اتحادیهٔ اروپا به‌عنوان مرجع اصلی حل اختلاف و کانال ارجاع پرونده به شورای امنیت درحالی‌که خود آن‌ها طرف اصلی دعوا هستند و ارجاع هر ادعا از سوی طرف مقابل ممکن است به صدور رأی علیه ایران منجر شود (بندهای ۱ و ۲ ضمیمه -۴ و بندهای ۳۶ و ۳۷ برجام).

۹۳. ورود شورای امنیت به متن برجام و گسترش راه‌های ارجاع موضوع ایران به شورای امنیت از طریق آژانس، کمیسیون مشترک، کارگروه خرید، شکایت هریک از اعضای ۱+۵، دبیرکل سازمان ملل متحد، مدیرکل آژانس بین‌المللی، که سابقاً تنها به آژانس بین‌المللی انرژی اتمی محدود می‌شد (بندهای «ی» مقدمه، ۳۷ متن برجام، ۶ ضمیمه -۴ و...).

۹۴. مستثنا کردن رأی‌گیری با اجماع در کمیسیون مشترک در حوزهٔ مهم بازرسی و نظارت و دسترسی‌ها و اکتفا به تنها ۵ رأی مثبت از ۸ رأی و حذف حدّنصاب در تشکیل جلسات، که موجبات باز بودن راه توطئه و نفوذ دشمن را فراهم ساخته است (بندهای ۷۸ ضمیمه -۱ و ۴-۴ ضمیمه -۴).

۹۵. درحالی‌که شدیدترین محدودیت‌ها در حوزه‌های مختلف فنی، سیاسی، و بازرسی و نظارت علیه جمهوری اسلامی ایران اعمال شده است، هیچ‌گونه ضمانت اجرائی محکم و اطمینان‌بخشی جهت پایبندی طرف‌های مقابل به انجام تعهدات تدارک دیده نشده است (در هیچ جای برجام تضمینی دیده نشده است).

۹۶. توجه جدی و همه‌جانبه به رفع نگرانی‌های طرف‌های مقابل و عدم توجه لازم به رفع نگرانی‌های جمهوری اسلامی ایران، که باتوجه به سوابق عهدشکنی و تهدیدات آن‌ها می‌بایست بیش‌ازپیش مورد توجه قرار می‌گرفت (بندهای ۳۷ برجام، ۶-۶ ضمیمه -۴ و ۷۴ الی ۷۸ ضمیمه -۱).

۹۷. باقی ماندن تحریم‌های ظالمانه علیه بیش از ۱۷۰ شخص حقیقی و حقوقی مندرج در لیست SDN آمریکا که منجر به خودتحریمی در داخل کشور می‌شود.

۹۸. لزوم همکاری ایران با کارگروه خرید موردتأیید قطع‌نامهٔ ۲۲۳۱ که علاوه‌بر گشودن راه نفوذ، شرایط سختی را در معاملات خرید کالاهای با کاربرد دوگانه تحمیل می‌نماید؛ کالاهایی که در موضوعات هسته‌ای و غیرهسته‌ای کاربرد دارد و لیست آن‌ها در بخش‌های ۱ و ۲ سند (INFCIRC) از سوی شورای امنیت به‌روزرسانی می‌شود (بندهای ۱۷ متن برجام و بند ۶ ضمیمه -۴).

۹۹. در اختیار قرار دادن مشخصات کامل صادرکننده و واردکنندهٔ طرح کالاهای با کاربرد دوگانه، شامل آدرس، شماره تلفن، آدرس ایمیل، همراه با گواهی استفاده‌کنندهٔ نهائی به امضای سازمان انرژی اتمی یا مرجع مربوطه در ایران و در صورت وجود شماره گواهی صادراتی و... (بند ۲-۴-۶ ضمیمه -۴).

۱۰۰. فراهم نمودن امکان نظارت و دسترسی آژانس و راستی‌آزمایی دولت صادرکنندهٔ کالا تا استفادهٔ نهائی از تمام اقلام، تجهیزات، کالاها و فنّاوری‌های به‌روزشده در بخش‌های ۱ و ۲ سند (INFCIRC) به‌روزشده توسط شورای امنیت (بندهای ۷-۶ و ۸-۶ ضمیمه -۴).

۱۰۱. نظارت بر ارائهٔ هرگونه کمک فنی و آموزشی، کمک مالی، سرمایه‌گذاری، واسطه‌گری یا سایر خدمات و انتقال منابع مالی مرتبط با کالاها و خدمات مورداستفاده در صنعت هسته‌ای یا کاربرد غیرنظامی غیرهسته‌ای (بند ۲-۱-۶ ضمیمه -۴).

۱۰۲. فرصت ۳۰ روزهٔ کارگروه خرید برای تأیید خرید کالا و خدمات و ارجاع پرونده جهت بررسی به مکانیسم حل‌وفصل اختلافات در صورت ابراز نگرانی هریک از اعضای ۱+۵ (بند ۴-۴-۶ ضمیمه -۴).

۱۰۳. ایجاد سرخوردگی و سلب امنیت شغلی کارکنان و به‌ویژه نخبگان در برنامهٔ هسته‌ای، به‌علت حضور گسترده و مستمر بازرسان آژانس (بندهای ۵۱، ۶۷، ۷۱ ضمیمه -۱ و...).

۱۰۴. غیرشفاف بودن حق بهره‌مندی ایران از انرژی هسته‌ای و مشروط نمودن آن به اجرای موفقیت‌آمیز برجام، درحالی‌که در بند ۴ مفاد NPT بر حقّ مسلم همهٔ کشورهای عضو بر دستیابی به انرژی هسته‌ای و تحقیق و توسعهٔ انرژی صلح‌آمیز هسته‌ای تأکید شده است (بند «د» مقدمهٔ برجام).

۱۰۵. فراهم نمودن بستر لازم جهت ایجاد مانع بر سر راه پیشرفت‌های علمی، صنعتی و اقتصادی جمهوری اسلامی ایران از طریق انجام بازرسی‌های سخت و پیچیده و فراهم نمودن بستر قانونی نفوذ و توطئه بر پایهٔ محورهای پیش‌بینی‌شده در برجام (بندهای متعدد نظارت و دسترسی در ضمیمه -۱ و ضمیمه -۴ که در فوق به آن‌ها اشاره شده است).

۱۰۶. احتمال هم‌سویی مثلث آژانس، غرب و شورای امنیت به‌عنوان عوامل هماهنگ‌کنندهٔ اعمال توطئه علیه جمهوری اسلامی ایران، باتوجه‌به نقش کلیدی آن‌ها در مفاد برجام.

۱۰۷. امکان سوءاستفاده از عبارات کلی، مبهم و قابل تفسیر در متن برجام.

۱۰۸. تدوین یک‌جانبهٔ پیش‌نویس قطع‌نامهٔ تأییدکنندهٔ برجام توسط ۱+۵ جهت تصویب در شورای امنیت، علی‌رغم آنکه ایران طرف اصلی برجام بوده است (بند «ن» مقدمهٔ برجام).

۱۰۹. باز بودن پروندهٔ هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران در شورای امنیت سازمان ملل متحد به‌مدت ۱۰ سال، علی‌رغم حل موضوع PMD (بند ۲۳ ضمیمه - ۵ و مفاد قطع‌نامه ۲۲۳۱).

۱۱۰. موافقت ایران با صدور قطع‌نامهٔ ۲۲۳۱ در تأیید برجام، که آن را به یک قطع‌نامهٔ بین‌المللی تحت نظر شورای امنیت تبدیل کرده و جمهوری اسل